

værende gods eller noget, som har hørt til sådant luftfartøj eller gods, har ret til bjærgeløn i overensstemmelse med de om bjærgning af skibe eller dertil hørende gods fastsatte regler, hvad enten bjærgningen sker på søen, landjorden eller i luften. Den, der redder eller medvirker til redning af menneskeliv under den nød, som har givet anledning til bjærgningen, har krav på andel i bjærgelønnen.

Ligeledes tilkommer der den, der har afholdt ekstraordinære udgifter, som har været uomgængelig nødvendige for at bevare et luftfartøj, ret til godtgørelse af de afholdte udgifter, medmindre han har handlet imod et udtrykkeligt og beføjet forbud af luftfartøjschefen.

Kravet på bjærgeløn eller på godtgørelse af sådanne ekstraordinære udgifter må ikke overstige værdien af det bjærgede — henholdsvis af luftfartøjet — med tillæg af fragt for gods og passagerer.

§ 133. Ejeren af bjærged gods hæfter kun med værdien af det bjærgede, og kravet er sikret med pant i godset forud for alle på dette hvilende behæftelser. Udleveres godset, bortfalder panteretten.

Om panteret i luftfartøjer for krav på bjærgeløn eller på godtgørelse af de i § 132 omhandlede ekstraordinære udgifter gælder de i lov nr. 135 af 31. marts 1960 § 5 fastsatte regler.

Undersøgelse af flyveulykker m. v.

§ 134. Når der er indtruffet en flyveulykke, som medfører, at nogen i eller uden for luftfartøjet afgår ved døden eller kommer alvorligt til skade, eller hvorved luftfartøjet eller ejendom uden for dette lider alvorlig skade, skal der iværksættes en undersøgelse, der, såfremt ikke andet er bestemt af ministeren for offentlige arbejder, skal ske ved luftfartsvæsenet.

Det samme gælder, når der har været alvorlig fare for en sådan flyveulykke, eller der er indtruffet noget, som tyder på, at der har foreligget en væsentlig fejl ved luftfartøjet eller ved luftfartsanlæg på jorden eller disses drift.

§ 135. Når en flyveulykke er indtruffet inden for dansk område, må luftfartøjet,

dets dele eller indhold eller spor i øvrigt efter ulykken ikke fjernes eller røres, før luftfartsvæsenet har tilendebragt sine undersøgelser, medmindre der af politiet i forståelse med luftfartsvæsenet gives tilladelse dertil.

Luftfartøjet, dets dele eller indhold kan dog uden sådan tilladelse fjernes eller flyttes i den udstrækning, det må anses for nødvendigt for at frigøre personer eller dyr, fjerne post fra luftfartøjet, forhindre ødelæggelse ved ild eller af anden årsag eller for at forhindre, at luftfartøjet, dets dele eller indhold er til fare eller alvorlig ulempe for offentligheden.

§ 136. Luftfartsvæsenet har adgang til ulykkesstedet for at foretage en undersøgelse af luftfartøjet eller detses vragerer, uanset om disse befinder sig på privat område, og til at træffe de i dette øjemed fornødne foranstaltninger.

Luftfartsvæsenet kan kræve fremlagt bøger og andre dokumenter vedrørende luftfartøjet og dets besætning og har ret til at foretage afhøringer af luftfartøjets ejer eller bruger samt besætning og enhver anden person, som måtte formodes at kunne give oplysninger af betydning for opklaring af årsagen til ulykken.

Politiets bistand kan kræves til undersøgelsen i det omfang, det skønnes fornødent. Foreligger mistanke om et strafbart forhold, kan politiet selvstændigt foretage de efterforskningsskridt, der af anklagemyndigheden skønnes fornødne, og kan herved kræve bistand af luftfartsvæsenet. Nærmere regler om politiets virksomhed i forhold til luftfartsvæsenets kan i øvrigt fastsættes af justitsministeren efter forhandling med ministeren for offentlige arbejder.

Luftfartøjsejeren eller brugeren samt andre, for hvis interesser undersøgelsen kan have betydning, bør derhos gøres bekendt med det under undersøgelsen fremkomne og have lejlighed til at begære yderligere undersøgelse foretaget.

§ 137. Når luftfartsvæsenet har afsluttet sin undersøgelse, skal det så snart som muligt til ministeren for offentlige arbejder afgive rapport over undersøgelsens resultat. Rapporten skal foruden en redegørelse for